

GAZETA POLSKA

W BERLINIE

Dla Niemiec i Austrii pod opaską przesyłka dwa razy tygodniowo 1,80 mk.

Dla Francji, Włoch, Ameryki itd. przesyłka dwa razy tygodniowo 2,30 mk.

z bezpłatnym dwutygodniowym dodatkiem „LESZEK”

Oświata i praca —
Naród z bogactw.

„GAZETA POLSKA W BERLINIE” wychodzi dwa razy tygodniowo w środę i sobotę. Przedpłata ćwierćroczna z dodatkiem „Leszek” wynosi na pocztach cesarstwa niemieckiego 1,25 mk. — w Berlinie z odnośzeniem do domu kwartalnie 1,50 mk miesięcznie 50 fenigów. — Ogłoszenia po 15 fenigów od wiersza drobne pojedynczo wog. Reklamy po 30 fenigów. — Wszelkie listy należy przesyłać do Administracji „Gazety Polskiej w Berlinie” Veteranenstr. 8. pieniądze pod adresem: F. Zalachowski. Rękopisów się nie zwraca.

I na obczyźnie
Pamiętaj o Ojczyźnie

Redakcja i Administracja znajduje się w Berlinie przy Veteranenstrasse 8.
„LESZEK” wychodzi w sobotę po I-szym i 15-tym każdego miesiąca.

GAZETA POLSKA

z bezpłatnym dodatkiem „LESZEK”
kosztuje na wszystkich pocztach w państwie niemieckim

kwartalnie 1,25 mk.,

w Berlinie i Helbra w ekspedycji, i u agentów z przyniesieniem do domu

kwartalnie 1,50 mr.

miesięcznie 50 fen.

Forum dyplomatyczny.

(15. Stowarzyszenia).

(Ciąg dalszy)

Posiadamy wiele towarzystw w kraju i za granicą więc łatwo nam takowe urządzić i nowe założyć.

Emigracja polska w Europie założyła Zjednoczenie dla zebrania skarbu narodowego, który sparty na instytucji Muzeum polskiego w Rapperswylu (Szwajcaria) daje nam łatwą sposobność do zbierania tych nieodzownych zapasów materialnych, jakich my dotychczas jeszcze nie posiadaliśmy. Myśl ta arcyważna i praktyczna powinna znaleźć nieograniczone poparcie i przemieścić w czyn żywy, zamysł każdego Polaka, ażeby przyniosła plony, o jakich marzymy. Już mieliśmy sposobność w dawniejszych artykułach napominać do brania udziału w składkach, ażeby zbiory te wrosły do nieodzownych rozmiarów, jeżeli mają rzeczywiście przynieść korzyści. Jest nas dwadzieścia milionów — tydzień fenigów codziennie poświęconych na ołtarzu ojczyzny nie będzie nam ciężko oszczędzić — a więc, gdyby podobne składki mogły się urządzić, mieli byśmy rok — rocznie wpływ na 73 milionów marek! Czyż komu przyszło na myśl jak ogromne sumy zebrać się mogą z takiego datku? Tymczasem nie udało się i setki tysięcy zebrać do tej chwili. Kto temu winien? Nie sposób, ażeby miłość ojczyzny tak mała była u nas poczuta — zatem brak interesu lub niewiadomość.

Ale może głośność tej instytucji i pisanie o niej we wszystkich polskich gazetach, gdzie im prawo do tego nie na przeszkodzie, potrafi pobudzić nas do poświęcenia drobności na te wielkie cele. Pośrednictwem wplaty istnieje wszędzie, głównie w Szwajcarii i w Lipsku np. — łatwo przez rodaków tam żyjących trafić do celu.

Zjednoczenie więc skarbu narodowego stawiam na wstępie i polecam pieczołowitości narodu. We wszystkich zakątkach ziem polskich mogą rodacy zbierać ten fundusz i odstawiać ratami do ojczystej skarboxy — nie nie stoi tu na przeszkodzie i najbezpieczniejsza gwarancja istnieje, aby te wkłady nie poszły w fałszywe ręce i wedle żądania

daje się na wszystkie wkłady pokwitowania.

Z istniejących stowarzyszeń polskich najlepszy przykład dali nam berlińskie, które połączyły się w Zjednoczeniu, reprezentujące tym sposobem ludność polską w Berlinie. Gdyby na przykład Polacy w Berlinie mieszkali w jednej części miasta, to potrafiliby tą jednością przeprowadzić własnego kandydata do wszystkich urzędów wyborczych, a nawet i powiększyć koło posłów na sejm niemiecki swoim kandydatem — bo ich tam do 40 tysięcy mieszka. Towarzystwa berlińskie pracują usilnie na polu narodowym pod zasłoną praw istniejących, legalnie, nie zajmując się polityką ale tylko narodową oświatą i zbliżeniem rodaka z rodakiem. Towarzystwa te staną się dobrodziejstwem żywiołu polskiego w ten miesiąc. Tak powinny i drugie stowarzyszenia w innych miastach za granicą postępować. Zakładanie i wspieranie szkół polskich, czytelnie ludowe, pielegnowanie wiary i języka, o to pole działalności, jakie towarzystwa berlińskie za cel sobie obrały.

„Gazeta Polska” w Berlinie jest niejako organem wszystkich polskich towarzystw i w niej czytać można sprawozdania ich czynności, silnie wspierana przez czytającą publiczność, zebrawszy znaczną liczbę abonentów, potrafi ona odpowiedzieć zadaniu na się włożonemu i życzyć należy, aby każdy Polak w Berlinie był jej abonentem, organ rzeczywistości pracował na oznaczone przez nas polu z niezwalczoną energją, na przykład, dla innych czasopism — i w Berlinie samym, gdzie one pragnęłyby zaszczerpieć między polską klasą robotniczą jady socjalne i tym sposobem zatruć szczyrść uczuć dotychczas nieczepnego Polaka tejże klasy.

Zadanie więc stowarzyszeń berlińskich i ich organu jest bardzo ważne a czynność naśladowania godna. Zrobiono tu krok pierwszy rozumem dyplomatycznym — szczerze im Boże — aby im się udało statecznie postępować dalej na tej drodze i szczęśliwie dopiąć zamierzonego celu.

Należy nam się silnie łączyć w stowarzyszenia pod wszelkimi postaciami, tam gdzie to niemożliwe, wypędzając polityczne dążności i ściśle stosując się do przepisów prawnych oraz politycznych miejscowych. Posiadamy w ludzie robotczym i rękodzielniczym fundamenta takich zjednoczeń, stowarzyszeń cechowe, i t. p. niech takowe coraż silniej się rozwijają. Pomoc wzajemna, towarzyskość i zabawa nigdzie nie będzie nam zabronioną, również i nauka przez czytanie, gawędę, przedstawienia sztuki wszelkiego rodzaju. Nawet między ludem polskim pod panowaniem rosyjskim wolno chłopkowi schodzić się ze znajomymi, a ten bardziej we własnej rodzinie.

Starajmy się o pokarm duchowy dla nich rozpowszechnianiem pism zbawiennych, jak to już w Polsce kongresowej się dzieją. Niech leżba nie oczyszcza

tających Polaków zmniejsza się codziennie i końcem zupełnie zmaleje. Pokarm duchowny powinien dla ludu być ulubionym wytechnieniem od ciężkiej pracy jego codziennej — a potrzeba dzielenia się nowymi widokami, pojęciami i myślami jedyną rozrywką. Tym sposobem utworzą się i między ludem zjednoczenia pojęć i myśli bez potrzeby łączenia się w towarzystwa, jeżeli takowych gdzie zakładać nie wolno — i w razie danym i on, zbliżeni codziennem obcowaniem wstaną jako jedność i jako Zjednoczenie gotowe działać potrafią.

Zamary biurokracji rosyjskiej np. przekabacenia ludu polskiego na wrogów cywilizacji polskiej i szlachty, oraz właścicieli wszelkich, aby z tego materiału kiedyś wyrobic straszliwy element walki domowej, Bogu dzięki, dotychczas się nie udało i pomimo ciągłych oblatumceń, oświecający się powoli ten lud, pozostał polskim, nieskażonym, uznał gdzie wróg jego i odrzucił podszywaną bratobójczę, obracając ich podiosę na oszczerców. Lud ten więc również dziś przygotowany do czynu i tylko stateczna oświata czy mu ostatecznie otworzyła.

Oświata ludu polskiego zatem powinna działać nań przez zjednoczone sily jego nauczycieli, rozpowszechniając prawdę wszelkimi drogami.

Widzimy zatem jak wielki wpływ mogą wywierać wszelkie stowarzyszenia na sprawę narodową!

Pracujmy więc usilnie na tem polu i łączmy się statecznie tam, gdzie to jeszcze nie nastąpiło, wytykając drogę czynności wedle zasad rozumu dyplomatycznego. Jedność to sily i tylko jednością walczyć potrafimy ze wszystkimi przeciwnościami dla naszej niezależności.

Zbierajmy moralne i materialne fundusze, oszczędzajmy wszelkie zasoby jako skarb nasz moralny i narodowy. Niech nas żaden wypadek i przewrót życia ogólnego nie trafi bez przygotowania, aby sposobność usamowolnienia nie minęła bez korzyści.

Niech organizacja nasza tak silnie urządzoną będzie, abyśmy w potrzebie na dane hasło jak jeden mąż stanęli w jedności i pokazali narodom, jak daleko wytworzyła się dojrzałość nasza.

Wszelkie zawczesne porwy należy wstrzymywać. Dopiero kedy będziemy silni bezwarunkową jednością wszystkich stanów dla naszego jedynego celu, kiedy albo zamęty świata nie potrafią doprowadzić władz opresyjnych do jednolitego działania dla zguby naszoj i przyjazne nam rządy postępowaniem naszym przygotowawczem zostaną przekonane, iż nam tylko o nasze istnienie jako naród idzie, ze porzuciliśmy zachcianki, wygnali mrzonki niebezpieczne sąsiadnym narodom, wtedy dopiero i to razem dla dobra innych ucienięzonych Indów — jak jeden mąż upomniemy się o naszą niezależność ostatecznie.

Z zaboru rosyjskiego

Ciąg dalszy.

Rząd rosyjski nie będzie zadowolony z tych bardzo oględnych zastrzeżeń, jakie Encyklika zawiera, a społeczeństwo w prostocie ducha i szczerości serca nie potrafi rozstrzygnąć wątpliwości jak pogodzić uległość władzy z głosem sumienia i obowiązkiem względem kościoła, jeżeli ta władza każdym niemal czynem swoim, każdym nowym ukazem wiarę naszą przesładuje i poniża, lub nas do gwałcenia zasad jej zmusza. Pochwałę „wrodzonej wspaniałomyślności i poczucia sprawiedliwości” Aleksandra III uważać można w gruncie za dyplomatyczny komplement, ale dla nas jest ona kiwałą ironią, jest takim kompromisem z prawdą, na jaki nasze, w subtelnościach politycznych nie wywiczone sumienie zgodzić się nie może.

Wieny dokładnie, jakie jest położenie wasze, zapewnia Ojciec Święty i szczerze tego zapewnienia nie powinna niegać wątpliwość. Ale Leon XIII przy najlepszych chęciach nie może osobiście badać naszych stosunków i polegać musi na informacjach, jakich mu w adze duchowne dostarczają. „Nowoje Wremia” wyraziło się nie dawno, że Papież nie potrzebuje specjalnie zasięgać wiadomości, bo najwiarogodniejszych dostarczy mu w każdej chwili agent rosyjski p. Izwolskij. Nie pragnie pewnością czerpać i nie czerpie Kurja wiadomości z tego źródła, ma inne sposoby i drogi, z których korzysta. Czy jednak jest należycie, wszechstronnie o stosunkach naszych powiadamiana? Czy ei dostojny, do których z listem ołkimym Papież się zwraca, mogą i potrafią dostarczyć informacji właściwych? Znajac skład naszej wyższej hierarchji duchownej, do której rząd rosyjski stara się wybierać odpowiednich widokom jego kandydatów — niepodobna odpowiedzieć twierdząco. Większość biskupów naszych, to ludzie niewątpliwie zacni, kapłani pobożni, czasem nawet mężowie światli — ale zarazem to ludzie słabego ducha, wiekiem i ciężkimi przeżyciami zgnębieni, do zbytku rządowi ulegli. Są przeciw tacy, którzy nie ośmielają się wizytować kościołów w swej diecezji, ażeby nie narazić się władzy administracyjnej. Trudno przypuścić zaiste, ażeby mogli oni w prawdziwym świetle przedstawić Leonowi XIII nasze stosunki kościelne i polityczne. Na nich spada znaczna część winy, bo duchowieństwo niższe i wszyscy wierni tylko za ich pośrednictwem mogą się na krzywdy swoje skarżyć.

Blizsze rozejrzenie się w treści Encykliki wskazuje, że przedstawiciele wyższej hierarchji opieszale spełniają swoje obowiązki pasterskie i obywatelskie że nie tylko nie bronią swej trzody, ale nawet o jej położeniu Ojca świętego nie informują dokładnie. Zaleca Encyklika, ażeby biskupi „z mocą ale roztropnie” broniłi praw kościoła i

powoływali się na ugodę, zawartą z rządem rosyjskim. Tak właśnie mądrze i mężnie postępował biskup tryniewiecki i, wiadomo, jaki los go spotkał, Inni biskupi po kilku niefortunnych próbach wyrzekli się mowy, a natomiast zdwoili roztropność

Zresztą z Encykliki samej przekonac się można, jak rząd rosyjski szanuje ugodę, jeżeli dziś jeszcze Papież po 12 latach o wykonanie niektórych jej punktów czyni starania. Rząd rosyjski tylko z siłą się liczy, tylko siłą szanuje, a, niestety, tej świadomej siebie sily, która nie dyplomatyzuje, nie wchodzi w konpromisy, której prawem jest prawda — w polityce Kurji nie widzi.

W troskliwości o czystość i zacność pożytku rodzinnego zaleca Papież baczenie na świętość małżeństwa. Czy może być mowa o tem tam, gdzie kilka kroć sto tysięcy b. unitów, nie chcąc przenieść się religii ojców, żyć musi w związkach nieprawych, przez które nie błogosławionych. Dziwnem zaiste wydać się musi dyskretnie zamilczenie o tem gwałcie sumienia, od dwudziestu lat trwającym, wobec szczególnej troskliwości o zakon Bazylianow, któremu Encyklika wyznacza nawet specjalne postannictwo.

„Należy unikać takich szkół, gdzie umyślnie do nauk mieszają błędne na religię zapatrywania“ Gdybyśmy posłusznie zalecenie to spełnili, musieli byśmy zaniechać zupełnie nauczania naszych dzieci. We wszystkich szkołach publicznych, a nawet i prywatnych, którym władza narzuca nauczycieli, dzieci słuchać muszą potwarczych zarzutów przeciw katolicyzmowi. Zwłaszcza wykład historii daje pole do propagandy gorliwcom prawosławia.

Naukę religji, udzielaną w szkołach, radzi Encyklika „uzupełniać i potwierdzać nauką, która ma się odbywać po dworach i kościołach“ Ależ u nas przepisy zabraniają niemal całkowicie dostępu duchowieństwa do szkolej ludowej, a za naukę pozaszkolną władza surowo nakłada kary.

Omijamy inne wskazówki, w zagadzie może bardzo mądre i cenne, które jednak u nas nie mogą być zastosowane i zaniechamy jeszcze jedną tylko. Powołując się na Encyklikę Novarum rerum, poleca Ojciec święty zakładanie „instytucyj katolickich, stowarzyszeń i zwiastniczych, związków wzajemnej pomocy“ i t. d. Zadane ze stowarzyszeń takich nie mogłoby legalnie u nas istnieć, zwłaszcza gdyby duchowieństwo wzięło w swe ręce tę sprawę. A tworzenie takich związków bez pozwolenia władzy jest w oczach rządu rosyjskiego występna propaganda zbrodnią polityczną, surowo karana.

Z WARSZAWY.

Korespondent „Dziennika Poznańskiego“ pisze:

Dzisiejszej nocy, z piątku na sobotę (tj. z dnia 21 na 22 bm.), aresztowano pozostałe osoby, których policja nie zdążyła zabrać poprzednio. Aresztowania nastąpiły z polecenia prokuratora sądu okręgowego.

Dziś z rana rozpoczęło się śledztwo, które prowadzą przedstawiciele prokuratury i żandarmerji. Śledztwo idzie dosyć szybko, wszystkim bowiem zadają jednakowe pytania. Krewnym, dowiadującym się o aresztowaniach, odpowiadano, że w poniedziałek, a najdalej we wtorek śledztwo przedwstępne będzie ukończono, a wtedy osoby, które okazały się niewinnymi, zostaną wypuszczone. W więzieniach ogólnych trzymają aresztowanych tymczasowo, po skończeniu badania wstępnego mają być przeniesieni, zapewne do cytadeli, o ile miejsca wystarczą.

Zapewne już macie komunikat urzędowy, zamieszczony w „Dzienniku Warszawskim“. Wiadomość, że tłum szedł na ulicę Podwale, gdzie mieszka „potomek“ Kilińskiego, nie ma sensu. W tłumie mówiono, że należy iść na Miodową, gdzie znajduje się dom, należący przed stu laty do ambasady rosyjskiej, właściwie jednak wszyscy już

się rozchołzili do domów. Na Dunaju było nie 300 osób, ale przynajmniej trzy razy tyle, czego dowodem najlepiej liczba aresztowanych. Zatrzymano 239 osób, a była to zaledwie część tłumy, która patrzącemu wydawała się garstką w porównaniu z masą, zapelniającą ulicę.

Komunikat, ogłoszony w „Dzienniku Warszawskim“, o którym powyższa korespondencja wspomina, brzmi tak:

„W ubiegły wtorek, dnia 5 (17) kwietnia tłum różnego stanu osób powziął zamiar urządzenia w Warszawie demonstracji na pamiątkę setnej rocznicy powstania Warszawy, na czele którego stał wówczas szewe miejscowy, Jan Kiliński.

W dzień ten około 11 z rana, organa policji zauważyły, iż znaczna liczba studentów tutejszego uniwersytetu, w towarzystwie pań podążała do kościoła św. Jana, w którym podówczas odprawiane nabożeństwo specjalnie zamówione.

Po ukończeniu tego nabożeństwa, obecni na niem wychodzili z kościoła prawie pojedynczo, a wszyscy podążali w jedną stronę ku rynkowi Starego Miasta, gdzie ugrupowali się w ten sposób, iż gdy skierowali pochód na ulicę Dunaj Wązki, to już utworzył się tłum, liczący do 300 osób, robiący wrażenie procesji, a podążający na ulicę Podwale, gdzie mieszka jeden z potomków, w prostej linii, Kilińskiego.

Tutaj, na ulicy, demonstracji zatrzymanej byli przez komendę policyjną i wprowadzeni w podwórce cyrkułu zamkowego, gdzie spisano nazwiska dla sprawdzenia tożsamości osobistości wszystkich. W liczbie zatrzymanych znajdowało się: 158 studentów tutejszego uniwersytetu, 3 słuchaczy warszawskiej szkoły weterynaryjnej, 46 mężczyzn różnego stanu i 32 różnego stanowiska społeczno-go i stanu kobiet.

Śledztwo administracyjne o powyższej demonstracji prowadzi się w zwykłym porządku.

Pożar w Nowym Sączu w Galicji.

Kiedy przed czterema laty straszny pożar zniszczył żydowską dzielnicę Nowego Sącza i dwa tysiące ludności opuściło miasto, potrzeba było kilku lat, aby podnieść z gruzów blisko 180 domów, uregulować ulice i zaopatrzyć miasto w studnie, których brak wtenczas dotkliwie uczuliśmy. Jeszcze nie byliśmy w stanie podźwignąć się należycie i przyjść do równowagi, kiedy powtórnie w sam dzień 4-tej rocznicy nawiedziła nas straszniejsza jeszcze klęska pożaru.

O godzinie 12 stanął w płomieniach parterowy domek piekarza tuż obok poczty, a w przeciągu godziny oprócz poczty, płonął już cała jedna linia rynekowa.

Straż miejska zupełnie straciła głowę, zwłaszcza, że w sikawkach miejskich i beczkach nie było ani kropli wody, której użyto przed dwoma dniami na polanie ucie (1) (niebawala rzecz i nieznaną przedtem w Nowym Sączu, zarządzona z powodu zapowiedzianego przyjazdu namiestnika. Tymczasem pożar ogarnął w przeciągu trzech godzin już blisko 200 domów, najbogatsze sklepy stały się pastwą płomieni. O godzinie 5 po południu poł środka miasta płonęło.

Prócz straży miejskiej ratowały miasto straże z Rzeszowa, Gorhey, Mszawy, Jazowska, Tarnowa, Grzybowa, Limanowy, Makowa, Suchy, Starego Sącza i Krakowa.

Wszystkie wymienione straże przybyły osobnymi pociągami.

Krakowskie pogotowie ratunkowe przysłało dwunastu medyków, straż zaś krakowska dopiero, pracując niezmordowanie przez całą noc i dzień następny, uratowała resztę dzielnic. Około 200 domów spłonęło. Z gmachów publicznych: kościół Jezuitki z klasztorem i młynami, gimnazjum ze wszystkimi a-

ktami i gabinetami, poczta, magistrat, kościół i szkoła ewangelicka.

Nędra i rozpacz powszechne; kilka tysięcy ludzi bez dachu i odzienia, bo i tego nie było czasu ratować.

Niebezpieczeństwo w chwili gdy piszę, grozi jeszcze ciągle, wiatr ogromny, a straż już na siłach zupełnie wyczerpana.

Sąsiednie wioski: Przetakówka, Górkowice, Wietopole i Zabelcze równo cześnie ploną; ostatnia własność marszałka hr. Romera spłonęła z szczytem.

Olbrzymi tu był starodawny pałac wraz z synną na całą okolicę biblioteka, wartości co najmniej 10,000 zł.

Straty obliczają co najmniej na półtora miliona.

Ogromne składy propinacji głównej, handle win, zboża, dalej mnóstwo gotówki, papierów wartościowych, obli-gacji pożar pochłonił. Samych sklepów spłonęło około 100.

Przegląd polityczny.

Wezorem rozpoczęły się w Koburgu uroczystości weselne zaskubin arcyksięcia Heskiego z księżniczką Wiktorją, Na weselu są pomiędzy innymi księżka angielska Wiktorja, cesarz Wilhelm, ruskim następcą tronu, książę Wali i wielu innych.

Stosunki pokojowe w Brazylii zachynają się utrwalać, i pomatu wszystko powraca do zwykłego rzeczy porządku.

Prezydent Peixoto rozesał do dyplomatycznych przedstawicieli Brazylii okólnik, iż powstanie stanowczo ustało.

Russki następcą tronu zaręczył się w ubiegły piątek z księżniczką Alicją, w rezydencji carskiej Guleczyno pod Petersburgiem; odbyło się z tego powodu nabożeństwo. W niedzielę para zaręczonych wyjechała w towarzystwie księcia Aleksęgo z żoną do Darmstadtu.

Wezorem jako w dzień urodzin króla saskiego cesarz Wilhelm udał się z Eisenach do Drezna dla złożenia osobistej życzeń.

Do Drezna przybył cesarz o godz. 11 i trzy kwadrans przed poł. Na dworcu oczekiwali na cesarza król saski, poseł pruski i rozmaici miejscowi dygnitarze.

Monarchowie przywitali się serdecznie i ucałowali a następnie udali się do zamku owacyjnie witani przez publiczność.

Po śniadaniu o godz. 1-iej po poł. odbyła się parada wojskowa, cesarz Wilhelm — przeprowadził przed królem saskim dwa razy swój pułk.

O godz. 6-iej po poł. cesarz Wilhelm opuścił Drezno udając się do Walburga.

Policji londyńskiej znów się udało ująć niebezpiecznego anarchiste niejakiego Giuseppe Ferrara. Jest to bardzo niebezpieczny ptaszek, policja znalazła w jego mieszkaniu, bardzo wiele silnie go koinpromitujących rzeczy. Jeszcze w 1891 roku tajny kongres, który się odbył w Haadze wysłał go w celach partyjnych do Londynu. Ferrara miał podobno zamiar rzucić bombę na giełdzie w Cuy. Przy protokole powieiedział on, że jeżeliby wszyscy anarchiści energicznie działali, to w przeciągu 3 lat nie byłoby w całej Europie nigdzie rządu.

Paryż dnia 20 IV. Z Nizy nadeszła tu wiadomość, iż aresztowano tam pewnego pozasłużbowego generała włoskiego, podejrzanego o szpiegostwo, miano go jednak wypuścić, gdyż zaręczyło za niego kilku wybitnych obywateli.

W Wiedniu przyszło pomiędzy pracującymi stolarzami i strójkującymi do starcia.

Koburg 20 IV. Książę Koburg — Gotha wydał z powodu uroczystości weselnych amnestję dla mniejszych przestępstw politycznych, prasowycy, leśnych i t. d.

Ruch w Towarzystwach.

* Szanownym członkom Towarzystwa Piast oznajmiamy, iż w przyszłą niedzielę 29 bm. bierze Tow. czynny udział w rocznicy Tow. św. Izydora w Kalkberge-Rüdersdorf. Wspólny wyjazd z chorągwią z dworca „Alexanderplatz“ punktualnie o godzinie 10-tej przed południem do Erkner. O jak najliczniejszy udział szanownych członków jako też i gości uprzejmie prosimy.

Zarazem prosimy szanownych członków o liczne zebranie się na przyszłe posiedzenie z powodu ważnych spraw. Zarząd.

* Tow. katolickie Robotników Polskich urządza w sobotę 28 bm. zabawę z tańcami przy Andreassstr. 21 (Johel). Początek o godzinie 8-mej wieczorem. Wstęp dla panów 50 fen., dla pań 25 fen. O liczny udział uprzejmie prosi Zarząd.

KALENDARZ.

Czwartek: Marcelina i Kletz. Pp. Mm.
Piątek: Teofila B. i Zitti P.
Sobota: Witalista M., Pawła od K.

Wiadomości potoczne.

Berlin, dnia 24 kwietnia 1894.

Rodzice wychowajcie dzieci wasze na dobrych Polakow i Katolików!

Z Berlina i okolicy.

Podziękowanie.

Szanownym amatorom i amatorom, dającym ostatnie przedstawienie na korzyść szkolek, zasłamy niniejszem wyrazy najserdeczniejszej podziękji.

W imieniu Zarządu Komisji szkolnej: Czarnowski.

Morderstwo i samobójstwo.

Jeszcze nie przebrzmiały echa morderstwa w Grunewaldzie, a już znów mamy do zapamiętania nową zbrodnię, tymrazem morderca sam wymierzył sobie sprawiedliwość, pozbawiając się życia.

W domu przy Hollmanstr. nr. 43 mieszka na 4-ym piętze kelner, Henryk Hehle, który nieżyje ze swoją żoną, a natomiast mieszka u niego nieżyjąca znów ze swoim mężem Anna Machota. Obecnie mąż Machoty, który od kilku lat nie był w Berlinie, przyjechał i chciał nakłonić ją do powrotu, nie chciała się jednak na to zgodzić, gdyż Machota bardzo się źle z nią obchodził.

Onegdaj po południu podczas nieobecności Hehlego w domu, przyszedł mąż Anny Machota do niej i zaczął ją znów nakłaniać do powrotu, a dla weselszego spędzenia czasu przymógł on z pobliskiego sklepu dwie butelki wina i butelkę likieru.

Czy podczas libacji powstała sprzeczka, czy też Machota od razu przyszedł w zamiarze spełnienia morderstwa, niewiadomo, faktem jest tylko, iż o godzinie 4-tej po południu sąsiedzi usłyszeli, pochodzące z mieszkania Hehla, dwa wystrzały, a następnie jeszcze jeden.

Ze jednak w mieszkaniu było spokojnie, przypuszczano więc z początku, iż wystrzały pochodziły z kadład, gdy jednak do wieczora nikt z mieszkania nie wychodził, zawiadomiono policję, która poleciała drzwi wylała, gdy to uczyniono i obecni weszli do mieszkania, oczom ich przedstawił się okropny widok, Anna Machota leżała na ziemi około stołu, w ręku trzymała jeszcze kieliszek, widocznie, iż piła likier, gdy morderca do niej wystrzelił; obok Machtowej leżał jej zabójca a zarazem samobójca.

Znow oflara miłości.

Marta Meyer, służąca, doznawszy zawodu w miłości, postanowiła przerwać pasmo dni swego żywota i w tym celu wypila truciznę.

Odnalezienie dziewczęcia.

Emma Farnesen, licząca 10 lat

wieku, która już od dłuższego czasu ku rozpaczy swych rodziców zaginęła, znalazła się w Lipenpom, z kąd nadszedł telegram do tutejszej policji kryminalnej.

Nowa stacja.

Przy „Landsberger Allee“ otwarta została nowa stacja kolei obwodowej (Ringbahn)

Zniknięcie dzokieja.

Dzokiej z cyrku itenza, niejaki Wassiljow, znany także jako Sobleski, razem z Rosji, który mieszkał w hotelu „Passage“ wyszedł w sobotę rano o godz. 8-ej ze swego mieszkania z jakimś nieznanym panem i dotąd nie powrócił, że zaś jego konie i rzeczy pozostały w cyrku, istnieje więc obawa jakiegoś wypadku nieszczeniowego.

Pancerz Dowego

Wczoraj o g. 6 ej rano zauważyli służący w „Wintergarten“, iż jakiś pan chodzi po scenie i czegoś szuka. Gdy nieznanom spostrzeżli, iż go zauważono uciekli do hotelu, jak się następnie okazało miał to być podobno oficer francuzki, który widocznie chciał bliżej zobaczyć pancerz Dowego.

Z Ziemi Polskich.

Z Księstwa, Prus i Szląska

— Poznań. Izba karna tutejszego sądu ziemiankiego skazała na wtorkowym swym posiedzeniu, karannego już dawniej wielokrotnie za oszukaństwo, kradzież i fałszowanie dokumentów rzeźnika Karola Döringa z Leszna za ponowne oszukaństwo w 8 wypadkach częściowo w połączeniu z fałszowaniem dokumentów na 1 rok i 8 miesięcy więzienia i utratę praw honorowych obywatelskich na lat 3.

— POZNAŃ. Niedzielnego postępku dopuścił się ktos zaprzeczając nocą na Jezycach, gdyż zmarnował cały jeden ul przez oblanie go kwasem siarkowym; policyja śledzi sprawców tej, jak się domyślają, niecnej zuchoty i okrucieństwa względem zwierząt.

— Na Jezycach oprowadzało onegdaj po południu 3 mężczyźni po ulicach niedźwiedzie, czemu przypatrywały się wielkie masy ludzi. Ponieważ zbiegowisko to zupełnie zatamowało komunikację uliczną, a nadto konie przejeżdżającego powozu zlekły się i uderzyły w bok, przeto policyja oddaliła niedźwiedników z ulicy, aby nie dali powodów do jakiegoś nieszczęścia.

— Bydgoszcz. Izba karna sądu ziemiankiego w Bydgoszczy osądziła na środowym swym posiedzeniu praczkę Otylię Krüger z Bydgoszczy na rajfurstwo na 4 miesiące więzienia, a za uciążliwą namowę świadków powodowych, do krzywopowiszeństwa w tej samej sprawie na 2 lata i 1 miesiąc więzienia karnego. Publiczność w obu tych sprawach wykluczono.

— Zabójstwo. W Przybyszewie 101

Lesznie zabita we czwartek wyrobnica Ernestyna Schwarz swą siostrą, z którą od lat wiele żyła w niezgodzie. Przed dokonaniem zbrodni podchmieliła sobie zbrodniarką, a rozpoczęła z siostrą kłótnię pochwyciła kij opatrzonej w ostry koniec i tak długo nimi bila nieszczęśliwą, aż ta pod ranami skonała. Zbrodniarkę nasychemiast aresztowano i osadzono wczoraj w więzieniu leszczyńskim. Na miejsce zbrodni zjechała wczoraj po południu komisja sądowa w celu obejrzenia zwłok przez lekarzy i poddania ich sekcji sądowej.

— Wybory odbędą się na Kujawach w dniu 16-go maja, a w okręgu Człuchowsko-Złotowskim w dniu 8 maja. Frakcja Centrum stawia własnego kandydata ks. dziekana Neumana. Polacy powinni głosować na p. Prądzińskiego.

— Laurahuta. Parobek posiedziela Dzieci położył się spać na słomie z płonąca fajką w ustach. Od fajki zatliła się słoma i stajnia. Ubranie parobka zostało miejscami zupełnie zwęglone.

— Gliwice. Piekarza Praszkę napadło w nocy kilku wyrostków, uzbrojonych w kije i noże, w jego własnym domu. Szczęściem nadbiegli ludzie i piekarza obronili. Jeden z napastników uciekając strzelił do Praszki, lecz chybił. Jakaż to dzikość młodzieży!

— Cd Gorzowa. Wychództwo do Saksonji już się ruszyło. Codziennie udają się ludzie, mianowicie z Polski do Saksonji.

— W Ostrogrze pobili się w niedzielę przed sąlą, gdzie się tańce odbywały, żołnierze z cywilnymi. Żołnierzy pobito i poraniono nożami; trzeba było ich odwieść do lazaretu. Jeden z cywilnych uderzył tak mocno nożem w głowę żołnierza, że się nóż utłamał. Kamrat zranionego wydobyl utłamany koniec noża zębami. Wytoczono śledztwo, a 2 cywilnych uwięziono.

— Z Grotkowskiego. Pewien robotnik z Kannika rozrzucił na polu superfosfat. Nie zważał na to, że krótko przedtem rznął się w palec i rany nie obwiązał. W ranę dostały się cząsteczki superfosfatu i zakaził sobie krew. Lekarz musiał mu całą rękę do ramienia odjąć, chcąc go od śmierci zachować.

— „Pos. Ztg.“ donosi, że w Gostyńskim rodzice tłumnie wnieśli do zarządu szkół o to, aby dzieci ich zapisano między uczących się po polsku. Podobno kilka gmin uczyniło podanie „zbiorowe“ — nie było to według przepisu i dla tego prośbę cofnięto.

— W Inowrocławiu uchwalili obywatele wnieść do ministra finansów petycję o zmniejszenie podatków. Wyznaczona komisja opanować ma projekt reformy.

— BYTOM. Również kobieta stawała za świadka w sądzie i otrzymała za to 4,40 m. To jej się zdawało za mało i uskarżała się do obcych. Piętnastoletni wyrostek, w pobliżu stojący, zbliżył się do niej i rzekł: rzeczywiście,

dali wam za mało. Dajcie mi tylko pieniądze, a ja pójde do kasy i wytarguję dla was więcej. Kobieta dała pieniądze, a chłopiec poszedł i do dziś jeszcze ma wrócić. Młodociany ten ohłystek wycygnął z kobiety pieniądze; dotąd nie wiadomo, kto to był.

— KRÓLEWSKA HUTA. Pewien ślosarz płacił podatku dochodowego 44 m. W grudniu przeszłego roku dostał zawiadanie, aby złożyć deklarację, ile ma dochodu. Na to zezwianie nie odpowiedział. Komisja podatkowa zagroziła mu karą, jeżeli natychmiast nie złoży deklaracji. Wtedy dopiero powiedział, ile ma dochodu. Komisja uznała, że za mało podał i nałożyła mu 132 m. podatku rocznie. Ślosarz nie może apelować, ponieważ na pierwsze wezwanie deklaracji nie złożył.

— W KONORZEWIE pod Krotoszyńcem pokłóciło się dwóch wyrostków, przeczem starszy pogroził drugiemu, że go łopata w głowę uderzy, młodszy nie czekając spełnienia groźby sam go łopata porządził; nie ma nadziei żeby zraniony przy życiu się utrzymał, albowiem krawędź żelaznej łopaty za głęboko czaszkę mu przebiła.

ZE SWIATA.

Z Grecji nadeszły wiadomości o trzęsieniu ziemi jakie miało miejsce w okolicach Lokris, ogółem postradalo życie 129 osób a liczba ranionych nie jest dotąd dokładnie obliczona.

OSTATNIE DEPESE.

Z Warszawy.

Dzisiejsze poranne gazety berlińskie zamieszczają telegram z Warszawy, iż 200 osób aresztowanych, z powodu procacji w dzień stuletniej rocznicy powstania Kilińskiego, zostały wysłane z Warszawy w głąb Rosji drogą administracyjną.

(Nie wiemy o ile wiadomość ta jest prawdziwą. Przypisek Ped.)

Cholera.

Toruń dnia 24. IV. Z powodu żaźnych wypadków cholery w Kielestwie Polskiem, ustanowiono zostały ogładziny lekarskie dla przybywających z tamtąd flisaków

Bankrutstwo hrabiego.

Peszć dnia 21 IV. Ogłoszony został konkurs hr. Hermana Zichy męża znanej śpiewaczki operetkowej Hermi Bayer.

Pożar miasteczka.

Jaśny dnia 21. IV. Miasteczko Negreci zamieszkałe głównie przez żydów, zgorzało w całości.

Ocalenie okrętu.

Kronstat dnia 24. IV. Okręt „Deutscher Kaiser“, który wśród lodów przy brzegach

Finlandji przez 8 dni znajdował się w niebezpieczeństwie przybył tu szczęśliwie.

Długoletni poseł do parlamentu niemieckiego z okręgu Międzyrzec-Babimojskiego von Unruhe, zmarł na apopleksję, przeżywszy lat 69.

Uratowani marynarze.

Malmo dnia 24. IV. Statek „Hermon“ uratował wczoraj około wyspy Moen kapitana i sternika z duńskiego statku „Albert“, który się rozbił podczas ostatniej burzy. Obaj uratowani u rzymali się przez kilka godzin na powierzchni wody, trzymając się kawałków drzewa z rozbitego okrętu.

Do dzisiejszego numeru Gazety Polskiej dołączy się nr. 5.

„LESZEK“.

CENY TARGOWE PŁODÓW rolniczych.

Berlin, 24 kwietnia 1894.

Zboże za 1000 kilogramów.

Pszonica nr. 133-143. Zyto nr. 114-122
Jęczmień nr. 104-180. Owies nr. 131-172
Groch nr. 180-215. Wyka 100 kilogr. m.
Okowita w miejscu, bez beczki 50-ta
nr. 50,2 70-ta 49,9

CENY TARGOWE W BERLINIE

z dnia 21 kwietnia

wedle podania król. prezydium policyjnego.

Sloma prosta	100 kilo od 6,8 — 5,82
Siano	10,40 — 7,10
Groch	40,00 — 42,00
Groch biały	50,00 — 24,00
Soczewica	70,00 — 30,00
Kartofle	6,00 — 4,00
Wolowina od ewiatki 1 kilo	1,00 — 1,20
od brzucha	1,30 — 0,90
Wieprzowina	1,80 — 1,00
Ciołcina	1,60 — 0,90
Skopowina	1,40 — 0,80
Masło	2,80 — 2,00
Jaj kopa	4,00 — 1,80
Karpio 1 kilo	2,40 — 1,00
Węgorez	2,90 — 1,20
Sędaczki	2,60 — 1,00
Szczupaki	1,80 — 0,80
Okonie	1,60 — 0,60
Liny	2,60 — 1,20
Leszcze	1,60 — 0,60
Raki kopa	12,00 — 2,00

Za niżej podane reklamy i ogłoszenia nie bierze redakcja żadnej odpowiedzialności.

Uwaga dla palących!

Kto pragnie palić dobre papierosy i wyhorre tureckie tytonie, niechaj kupuje wyroby z fabryki „VULKAN“ J. F. J. Komondzińskiego w Dreźnie a zapewne się nie oszuka

SPIS TOWARZYSTW POLSKICH.

Placi się, przy zamawianiu najmniej na 6 miesięcy od wiorza 10 fentgów miesięcznie z góry.

BERLIN.
Tow. Naukowe Polaków. Posiedzenia co czwartek o godz. 3-4-9. Z. Kraemera przy Friedrichstr 123. Zawsze odczyty. Goście mile widziani. Biblioteka: Borsigstr. 32. A IV otwarta co poniedziałek i czwartek od 7-8. Prezes Szczaniecki, Schlöglstr. 2. II.

Tow. Przemysłowców Polskich posiedzenia odbywają się co sobotę przy Zimmerstr 37 (Norddeutsche Brauerei). Wszelkie korespondencje należy adresować na ręce przewodniczącego p. Wl. Berkana Friedrichstr. 212.

Owiczenia Tow. gimnastycznego Sokół odbywają się regularnie co piątek o godz. 8-10 wieczorem w świątyni miejskiej, Neue Friedrichstr. (Hinter der Garnisonkirche). Posiedzenia odbywają się regularnie co piątek po 1-szym po 15-tych każdego miesiąca przy Neue Friedrichstr. 85. Prezes p. St. Morgenstern, Franzstr. 2. Goście mile widziani Zarząd.

Tow. przem. Piast odbywa posiedzenia co sobotę przy Ackerstr. 144. w p. Wiczerka. Przew. p. E. Janiszewski Wolganstr. 8.

Tow. Katol. Robotników Polskich odbywa posiedzenia co sobotę o godzinie 8 i pół wieczorem przy Köpnickorstr liczbą 167. Przewodniczący Grzelachowski Bisenballstr 18. Wszelkie przysyłki należy na ręce przewodniczącego nadsłać.

Kółko śpiewaków z Przemysłowców odbywa lekcje co wtorek o godz. 9. w lokalu p. Małockiego Köpnickorstr 68. Dyrygent p. A. Rutkowski, City-Passage, Dresdenorstr. 52-53, mieszkanie 33.

Tow. Obywateli Polskich wzajemnej pomocy odbywa swe posiedzenia w sobotę po 1 i 15 każdego miesiąca o godz. 9 wieczorem w zakładzie p. Tomaszewskiego Holzmarkt Str. Jeśli 1 lub 15 wypadają w sobotę to posiedzenie odbywa się 8 dni później. Przew. p. Grytowicz.

Tow. Polsko-Katolickie pod opieką św. Kazimierza odbywa posiedzenie co niedzielę o godz. 8 wiecz. w lokalu Arndt-Brauerei, przy Thurmstr narożnik Stromstr. Protektor X. O. Jan z Zskenu Dominikanów. Wszelkie korespondencje prosimy nadsłać na ręce prezesa p. Tischler, Gerhardtstr. 12

Tow. Polek Wanda odbywa posiedzenia w niedziele o g. 7 przy Thurmstr. róg Stromstr. „Arndt's Brauerei“. Przewodnicz. p. Tischler, Gerhardtstr. 12. Goście Towarzystwa mają wolny wstęp do ogrodu.

Tow. Przytulisko odbywa posiedzenia w srody po pierwszym każdym miesiącu w lokalu p. Maleckiego przy Köpnickorstr. 68. Prezes p. Grajewski, Holzmarktstr. 13.

Tow. Polskich Lekarzy odbywa posiedzenia w czwartki o 4 g. po poł. w lokalu p. Tomaszewskiego p. Holzmarktstr 19. Wszelkie korespondencje trzeba nadsłać do lokalu posiedzeń.

Koło śpiewackie polskie odbywa swe lekcje we wtorek wieczorem o g. 9. przy Köpnickorstr. 68 u p. Maleckiego. Dir. p. Kentner. Posiedzenia co pierwszą niedzielę po 1-ym. Przew. p. Rzepezyński. Neue Friedrichstr. 87. III

Tow. Młodzieży Jagiellońskiej pod opieką św. Alojzego odbywa posiedzenia co niedzielę przy Ackerstr. 144. w lokalu p. Wiczerka. Początek o g. 6 wiecz. Goście mile widziani. P. p. J. Chwaliszewski. Putbusstr. 14

Tow. Wulkan pod białym Orłem (złączone dawne Tow. Wulkan i Tow. Orzeł) odbywa swe posiedzenia co poniedziałek o godzinie 9 wieczorem. w lokalu p. Tomaszewskiego przy Holzmarktstr 19. Goście mile widziani.

Tow. Młodzieży Polskiej odbywa swe pos. co niedzielę o godz. 6 w lokalu pana Protza Annoustr. 9. Na każdym posiedzeniu odczyt lub wykład. Przew. p. W. Śmietana Fischerstr. 8.

Tow. Polskich Palaczy Litwinów odbywa swe posiedzenia co sobotę przy Raupachstr. 6. u p. Palacza. Przew. p. Barciszewski, Friedenstr. 58.

Tow. Polskich Obywatelów odbywa posied. w niedziele po 1 i 15 każdego miesiąca przy Holzmarktstr 19. Przew. p. Kwaniowska, Landsbergerstr. 95.

Tow. Polek odbywa swe posiedzenia co niedzielę o godz. 8 wiecz. przy Niederwallstr. 11. Przew. p. Gąsiorowska Linienstr 233.

Tow. Polek Gwiazda w Moabicie odbywa pos. co niedzielę o g. 7 w. przy Lüneburgerstr. 339 Łuk kolejowy Przew. p. Kawecka, Alt-Mabit 125.

Tow. Polsko-Dramatyczne odbywa swe posiedzenia co niedzielę o godz. 8 u p. Palacza przy Raupachstr. 6 Przew. p. Szatkowski, Marienburgerstr. 29.

Tow. Polek p. op. św. Józefa odbywa posiedzenia co wtorek o 8-mej godzinie w lokalu p. Palacza Raupachstr. 6a Pr. C. Dworkowska Landsborger Alle 2.

Weissensoc. Tow. Polsko Katolickie św. Stanisława odbywa posiedzenia co niedzielę przy Sedanstrasse. 57. Przew. p. Pirschke Langhanstr 60.

Schönberg. Tow. Katol. Robotników Polskich* odbywa posiedzenia co niedzielę po 1 i 15 o godzinie 6 w. w lokalu przy Pallaststr. 14 Przew. p. J. Sokotowski, Alte Ja Kobstr 68.

Charlottenburg. Tow. Polsko-Bratowskie odbywa swe pos. co niedzielę o 7 wiecz. w lokalu p Zühsewego przy Rosinstr 3. Przew. A. Florkowski, Wiernerstr 13.

Kelkberge - Rüdgersdorf. Tow. polsko-katolickie św. Władysława odbywa posiedzenia w niedziele o 15 o godz. 3 po południu przy Schulst. 45. Missler. Przew. p. Racki, Redenstr. 12.

